

ГЕОРГИ РАЙЧЕВ КОЛЕДЕН ГОСТ

chitanka.info

Венкови имаха голяма къща — най-голямата в село. У тях живееше учителката с момченцето си Владко. Двете деца бяха винаги заедно. Пред коледните празници Владко показа на Венка една книжка с много картинки. На една от тях имаше нарисуван белобрад старец, натоварен с голям кош на гърба. В коша имаше най-чудни играчки.

— Този е Дядо Мраз — рече Владко на Венка. — Той носи подаръци на децата. Цяла нощ той ходи от къща на къща и отнася подаръци на децата. Лани той ми донесе тази книжка и кутийка с хубави бои. А тази година мама ми каза, че щял да ми донесе кожена чанта.

Венко лежеше, мислеше за Владко, за подаръците му. Владко беше казал, че Дядо Мраз живее в гората, в светъл палат... Който има здрава шейна, би могъл да му отиде на гости и добрият старец го дарявал с каквото си пожелае.

„Ах, шейна — мислеше си Венко, а клепките му тежат, тежат като олово. — Шейна, хубава шейна... звънчета... камшик...“ Но ето, стори му се, че някой отвори вратата и приближи на пръсти до него. Венко отвори очи и погледна. Пред него стоеше Владко. Той му направи знак да мълчи, хвана го за ръка и го изведе навън. Венко изтръпна от радост. На двора стоеше висока хубава шейна, не като тяхната, а също като онази, изписана във Владковата книжка.

— Качвай се, ще отиваме на гости на Дядо Мраз — рече Владко и скочи в шейната. Венко го последва. Владко дръпна каишите и шейната се плъзна напред.

Лети шейната, пръска сняг в очите им, а те не искат и да знаят. Изгубва се селото, изчезва и геранът посред полето, а те все летят.

Ето и гората. Отминават безброй гъсти дървета: дебели, високи, отрупани със сняг. Най-сетне стигат пред висока скала.

— Слизай! — казва Владко. — Тука е, стигнахме.

Венко гледа изплашен.

— Къде сме? — пита той.

— При Дядо Мраз! — отвръща Владко. — Върви полека!

Венко слиза и гледа — та това не е никаква скала, а стряха. Стряха с дебели ледени висулки. А посред висулките — врата.

— Влизай! — командува пак Владко. — Напред!

Но Венко гледа изплашен.

— Къде? — пита той и сеща, че гърлото му е за съхнало от страх.

— При Дядо Мраз! — отвръща Владко. — Хайде!

Те влизат под висулките, раздвояват ги и изведнъж пред тях блясва грамаден светъл палат. Целият блести като сребро — изграден от най-чист и светъл лед.

Двете момчета минаха през двора и влязоха в широка и светла стая, по-голяма и по-широка от селската кръчма. Венко гледа смаян. От тавана висят запалени полилеи като в църква. По стените накачени... Ах, божичко, какво няма там!...

— Владко, Владко... — шепне Венко.

Владко мълчи. Венко се обръща и остава като вцепенен. Пред него стои висок, засмян старец, с дълга бяла брада, с дебел кожух, с висока шапка на глава.

— Не бой се, Венко — каза старецът, — аз съм Дядо Мраз. Тази нощ ти си ми гост. Каквото си избереш — твое ще бъде.

Венко гледа и не знае какво да поиска. Старецът грабна от купа една кутия с най-хубави цветни моливи: червени, сини, зелени, бели.

— Искаш ли ги? — пита старецът.

— Искам... — отвръща Венко с пресъхнало гърло. Старецът му посочва хубаво сиво конче със сребърна грива.

— Искаш ли го?

— И-искам го... — отвръща пак Венко.

Така той взе едно ножче с бяла кокалена дръжка, лъскава хармоничка за уста, голяма гумена топка... И най-сетне едно чудесно аеропланче. Самичко бръмчеше и хвърчеше из широката стая. Венко нареди по-дребните неща в торбичката си, напълни джобовете си, някои дигна на рамо и тръгна да излезе.

Но отвън го посрещна вик, шум; лавнаха кучета, засвири гайда...

— По-скоро! — викна му старецът. — Бягай, Венко, идат други деца, ще ти ги вземат...

Венко припна, ала не можа да се помръдне. Той се напъна със сетни сили, извика и... отвори очи. Над него стоеше майка му и го будеше:

— Венко, Венко! — викаше го тя. — Ставай, че коледарите вече дойдоха!

Венко скочи. На вратата свиреше гайда и момци пееха:

*Стани нине, господине,
дошли сме ти добри гости,
добри гости — коледари...*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.